ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ
លេខៈ៩៩
ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤
<u>សាលដីកា</u>
លេខៈ០៥
ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម ....ជាប្រធាន
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

<u>ក្រឡាបញ្ជី</u>

-លោក ....

<u>តំណាងមហាអយ្យការ</u>

-លោក ....។ ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៧"ង" ចុះថ្ងៃទី២៤-០៥-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ៩៩ ចុះថ្ងៃទី១៦-០៨-២០០៤ របស់តុលាការកំពូល។

<u>ត្រូវចោទពីបទ</u> រំលោភសេពសន្ថវៈប្រព្រឹត្តនៅភូមិស្រែព្រៃ ឃុំចំណោមស្រុកមង្គលបូរីខេត្តបន្ទាយមានជ័យ កាលពីថ្ងៃទី១៩-១១-២០០០ ។

<u>ជនជាប់ចោទ</u> ឈ្មោះសសរ(ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ២២ឆ្នាំជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិ ស្រែព្រៃ ឃុំចំណោមស្រុកមង្គលបុរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ កំរិតវប្បធម៌ថ្នាក់ទី៣ សាសនាព្រះពុទ្ធ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិសួនស្លា ឃុំបវេល ស្រុកបវេល ខេត្តបាត់ដំបង។ មុខរបររកស៊ីរត់ម៉ូតូឌុប ឪពុកឈ្មោះស៊ឺន ជិម"រ" ម្តាយឈ្មោះព្រឹង វន"រ" ។ ប្រពន្ធឈ្មោះឃួន គ្មានកូន។ ត្រូវចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១៩-៦-២០០១ និងឃុំខ្លួននៅថ្ងៃទី២២-៦-២០០១។ ទោសពីមុនគ្មាន។

-មេធាវីកញ្ញា.............

-ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះសស"ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ" ភេទស្រីអាយុ១៩ឆ្នាំជាតិខ្មែរ មុខរបររកស៊ីធ្វើស្រែទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិបោះទម្លាប់ ឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបូរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។

មេធាវីលោក.........

-កាលពីថ្ងៃទី១៩-៦-២០០០ វេលាម៉ោង៩យប់ ឈ្មោះសសរបានរំលោភសេពសន្ថវៈលើជនរងគ្រោះឈ្មោះសេងសូង នៅចំណុចស្រែព្រៃ មានព្រំប្រទល់ភូមិបានទម្លាប់ ឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបូរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ។ អំពើដែលឈ្មោះសសរបានប្រព្រឹត្តនេះប្រកបដោយសកម្មភាពហិង្សា ក្នុងរយៈពេលដែលជនរងគ្រោះកំពុងតែរួមដំណើរជាមួយ។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងអយ្យការអមតុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យសម្រេច រក្សាការចោទប្រកាន់ លើឈ្មោះសសរពីបទរំលោភសេពសន្ថវៈតាមបញ្ញាតិមាត្រា៣៣ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

-បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៩-១១-២០០១ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ:

១-ផ្ដន្ទាទោសលើឈ្មោះសសរភេទប្រុសដាក់ពន្ធនាគារកំណត់៧ឆ្នាំ(ប្រាំពីរឆ្នាំ) គិតពីថ្ងៃចាប់ខ្លួន១៩-៦-២០០០ ពីបទរំលោភសេពសន្ថវៈប្រព្រឹត្តនៅភូមិស្រែព្រៃឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបូរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ កាលពីថ្ងៃទី១៩-១១-២០០០ បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលមានចែង និងផ្ដន្ទាទោសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៣ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល។

២-បង្គាប់ឲ្យឈ្មោះសសរបងប្រាក់សំណង់ថ្លៃជួសជុលការអន្តរាយនិងជំងឺចិត្តជាទឹកប្រាក់ចំនួន២០០០០០០ រៀល(ពីរលានរៀល) ឱ្យទៅជនរងគ្រោះឈ្មោះសស នៅពេលសាលក្រមនេះមានអានុភាពតទៅ។ បើរីងរូសមិនព្រមសងប្រាក់ទេ ត្រូវដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយដើម្បីទារប្រាក់ធនទណ្ឌតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣-៧ នៃច្បាប់ស្ដីពីការ ដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ។

៣-វត្ថុតាងសំពត់ក្លីសសេចំនួន០១ អាវដៃវែងចំនួន០១ ខោទ្រនាប់ចំនួន០១ ដើមបង្ក្រាប០២ដើម និងឡេវអាវចំនួន០៣ត្រូវរឹបអូស និងបំផ្លាញចោល។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី ហើយបើកសិទ្ធិឱ្យប្ដឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍តាមបណ្ដឹងលេខ៣២ ចុះថ្ងៃទី០៤-១២-២០០១ របស់ឈ្មោះសសរដែល តវ៉ាមិនសុខចិត្តពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៩-១១-២០០១ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ លើសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសេចក្ដីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចតម្កល់សាលក្រមរបស់តុលាការ ខេត្តដដែល ព្រោះជនជាប់ចោទពិតជាបានរំលោភលើជនរងគ្រោះប្រាកដមែន។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៨១"ង" ចុះថ្ងៃទី០៤-១១-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅៈ

១-ទទួលបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី០៤-១២-២០០១ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះសសរទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយ នឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៩-១១-២០០១ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យទុកជាបានការ។

៣-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខឈ្មោះសស កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ និង ចំពោះមុខមេធាវីការពារជនជាប់ចោទ។ បើកផ្លូវប្ដឹងតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្ដឹងទាស់តាមបណ្ដឹងលេខ០២ ចុះថ្ងៃទី០៦-១-២០០៤ របស់ឈ្មោះសសរតវ៉ាពី សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៨១"ង" ចុះថ្ងៃទី០៤-១១-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌកំបាំងមុខជនជាប់ចោទលេខ៤៧"ង" ចុះថ្ងៃទី២៤-៥-២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ:

១-ទទួលពាក្យបណ្ដឹងទាស់ចុះថ្ងៃទី០៦-០១-២០០៤ របស់ឈ្មោះសសរទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់។

២-បដិសេធសាលដីកាកំបាំងមុខលេខ៨១"ង" ចុះថ្ងៃទី០៤-១១-២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចោលជាអសារបង់។

៣-តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៩-១១-២០០១ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ទុកជាបានការ ប៉ុន្តែលើកលែងតែចំណុចទី១ និងចំណុចទី២ វាក្យខណ្ឌទី១ ទៅជា៖

ក-ផ្តន្ទាទោសឈ្មោះសសរភេទប្រុស អាយុ២២ឆ្នាំដាក់ពន្ធនាគារកំណត់៥ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃចាប់ខ្លួន ថ្ងៃទី១៨-៦-២០០១ **ពីបទ** ប៉ុនប៉ងរំលោភសេពសន្ថវៈប្រព្រឹត្តនៅភូមិស្រែព្រៃ ឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបូរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ កាលពីថ្ងៃទី១៩-១១-២០០១។ មាត្រា៣៣ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលចុះថ្ងៃទី១០-០៩-១៩៩២។

ខ-បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះសសរសងសំណងរដ្ឋប្បវេណីចំនួនមួយលានរៀល ឱ្យទៅជនរងគ្រោះឈ្មោះសស នៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ។

ចំណុចផ្សេងពីនេះ នៃសាលក្រមរក្សាទុកជាបានការដដែល។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខឈ្មោះលឹម វណ្ណា មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខតាមបណ្តឹងលេខ៧៦ ចុះថ្ងៃទី១៦-៦-២០០៤ របស់លោក.........ជាមេធាវីការពារ ឱ្យជនរងគ្រោះតវ៉ាមិនសុខត្តពីសាលដីកាលេខ៤៧"ង" ចុះថ្ងៃទី២៤-០៥-២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល។

-បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះសស ធ្វើឡើងតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ឈ្មោះសសរធ្វើឡើងតាមកំណត់ច្បាប់។

-បានស្តាប់ចៅក្រមរបាយការណ៍អានរបាយការណ៍

-បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូល ឡើងសន្និដ្ឋាននាពេលសវនាការថា៖ តាមការពិនិត្យលើសំណុំរឿងនេះឃើញថាឈ្មោះសសរពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសប្រាកដមែនដោយមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់អាចចោទប្រកាន់បានសូមតម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ។

-បានស្តាប់ក្រឡាបញ្ជីអានសារតាជាតិ និងសារណារបស់ដើមបណ្តឹងឈ្មោះសស។

-បានស្តាប់សារតាជាតិ និងសារណាតបរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះសសរ។

-បានស្តាប់មេធាវីលោក.........ការពារឱ្យដើមបណ្តឹងបានឡើងសន្និដ្ឋាននាពេលសវនាការថា៖ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំ ត្រូវបានជនល្មើសឈ្មោះសសរនេះចាប់រំលោភសេពសន្ទវៈ រហូតបានសម្រេច និងមានការបង្ខិតបង្ខំគំរាមកំហែងផង។ រឿងនេះត្រូវបានតុលាការខេត្ត សម្រេចផ្តន្ទាទោសព្រមទាំងសំណង ៥លានរៀល មានលក្ខណៈសមស្របហើយ ប៉ុន្តែមកសាលាឧទ្ធរណ៍បែរជាបន្ថយសំណងទៅវិញនៅត្រឹម១លានរៀល ប៉ុណ្ណោះពុំសមល្មម និងកិត្តិយសកូនក្តីរបស់ខ្ញុំឡើយ សូមក្រុមប្រឹក្សាមេត្តារក្សាសំណងតាមតុលាការខេត្តវិញ។

-បានស្តាប់មេធាវីកញ្ញា............ ការពារឱ្យជនជាប់ចោទបានលើកឡើងការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួននាពេលសវនាការថាកូនក្តីរបស់ខ្ញុំ ពិតជាបានប្រព្រឹត្តរំលោភសេពសន្ថវៈមែន តែនេះការត្រូវគ្នាហើយក៏មិនសម្រេចដល់ទីជំរៅដែរ សូម្បីវិញ្ញាបនបត្រគ្រូពេទ្យ ក៏បានបញ្ជាក់ហើយ។ ឯការសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចទាំងអង្គហេតុអង្គច្បាប់ល្មមសមស្របដែរ ដូច្នេះសូមអង្គសវនាការ តុលាការកំពូលមេត្តាពិចារណា។

-បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលពុំមានអ្វីសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតទេសូមរក្សាការសន្និដ្ឋានរបស់ខ្លួនទុកនៅដដែល។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់សារណារបស់ជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីនិងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងជនជាប់ចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ ។

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៧៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះសស ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំងនិងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ចម្លើយរបស់ជនរងគ្រោះនិងចម្លើយរបស់ជនជាប់ចោទព្រមទាំងវត្ថុតាងដែលត្រូវដកហូតបានពីទីកើតហេតុ គឺជាភស្តុតាងស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលបញ្ជាក់ថា កាលពីថ្ងៃកើតហេតុ១៩-១១-២០០០ ឈ្មោះសសពិតជាបានចាប់បង្ខំជនរងគ្រោះនឈ្មោះសស ដើម្បីរំលោភសេពសន្ថវៈពិតប្រាកដមែន។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចកែប្រែបទចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទទៅជាបទប៉ុនប៉ងរំលោភ សេពសន្ថវៈដោយសំអាងហេតុថាតាមវិញ្ញាបនបត្រលេខ១១៧៣ ចុះថ្ងៃទី២៣-១១-២០០០ របស់មន្ទីរពេទ្យបង្អែកស្រុកមង្គលបូរី បានសន្និដ្ឋានថា ការរំលោភសេពសន្ថវៈមិនមានភាពស៊ីជំរៅនោះជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថាថ្វីបើការរំលោភសេពសន្ថវៈ ដែលមិនមានភាពស៊ីជំរៅក៏ពិតមែនប៉ុន្តែជនល្មើសបានសម្រេចនូវគោលបំណងរបស់ខ្លួនហើយ។

-យល់ឃើញថាពិតជាមានពិរុទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់លើឈ្មោះសសពីបទរំលោភសេពសន្ថវៈ ដោយសម្រេចផលកាលពីថ្ងៃកើតហេតុ១៩-១១-២០០០ នៅភូមិស្រែព្រៃ ឃុំចំណោម ស្រុកមង្គលបូរី ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ប៉ុន្តែដោយទណ្ឌកម្ម និងសំណងជំងឺចិត្តមានលក្ខណៈធូនល្មម និងព្យសនកម្មហើយនោះ គប្បីតុលាការកំពូលតម្កល់ទុកជាបានការដដែល ដោយធ្វើការកែប្រែបទចោទឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ តាមការកំណត់នៃមាត្រា២២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

-យល់ឃើញថា ទាំងជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានធ្វើសារណាការពារ និងសារណាតបដាក់ជូនមក តុលាការកំពូលរួចហើយតែមិនធនចូលរួមក្នុងសវនាការនេះទេ ដូចនេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះកំបាំងមុខ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៧"ង" ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់តែផ្នែកគតិច្បាប់ត្រូវខ្លះខុសខ្លះ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីកំបាំងមុខជនជាប់ចោទ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៧៦ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ឈ្មោះសស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយផ្ទុយពីគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៧"ង" ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការលើកលែងតែត្រង់ចំណុចបទចោទប្រកាន់ត្រូវកែប្រែពីបទៈ ប៉ុនប៉ងបំលោភសេពសន្ថវៈទៅជាបទរំលោភសេពសន្ថវៈវិញ។

៣-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦ ។